

του για να γρικήσει τα μακρινά μέσ' από τα βαθιά των αιώνων χτυποκάρδια της φυλής του. Μα για τέτοια έργα δεν μπορεί κανείς να πάρη μια καθαρή ιδέα, αν δεν τα μελετήσει καλά, και δεν τα αναλύση ευσυνείδητα. Για τούτο σήμερα άπλωσ' εδώ σημειώνω το πράγμα, ελπίζοντας πως κάποιος από τους Ιταλομαθημένους μας θα φροντίση να μας μιλήση για τὸ ἔργο καθώς πρέπει.

Ό,τι θα ήθελα εδώ να σημειώσω, είναι, άλλη μια φορά, η παιδική αποκλειστικότητα κάποιων γνωμών που ριζώνονται και σ' έμας συχνά πυκνά από μισά διαβασματα κι από ιδέες όχι βαθιά μελετημένες. Μιαν από αυτές είναι και η ιδέα πως πλείπια, επικά ποιήματα δεν μπορεί να γραφούνε στον καιρό μας, ούτε ποιήματα μακρόστιχα· ξύλα κούτσουρα. Όλα υπάρχουν τίποτε δεν περνά, τίποτε δεν παλιώνει. Μόνο στά χέρια των μέτρων και τα πιο καινούρια κιντυεύουνε να φανούνε σαν καταζαρωμένα από τα γηρατιά. Και τα έπικά, και τα λυρικά, και τα δραματικά στοιχεία, άθνατα στον κόσμο των ιδεών, περιμένουνε πάντα τον ποιητή που θα βυθιστή μέσα στον ώκεανό της σκέψης, για να τα ξαναφαιρέση από κείθε, καθώς ο Φάουστος την Έλενη από τις άγκαλιές των Μητέρων. Όλα τα εἶδη του λόγου ξανακαινοουργούνται και μεταμορφώνονται, και τα πιο παρωμένα. Και κάθε ύφος. Και κάθε τρόπος. Μα πως, δεν είναι εδώ ο τόπος να το παροστήσουμε.

Στοχασμός του Γκαϊτε :

Η τρέλλα είναι να νομίζη καθένος πως πρέπει να διδάσκη ε,τι πιστεύει πως ξέρει.

K**

ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΧΤΟΥΣ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΗ

II

«Για κάποιες παιδικάσιες ενδόμησες στη Δύστυχη Ρωμοσύνη που γεννιέται και πεθαίνει στις άκροποταμίες και τις μπάμιες της Βλαχιάς, τ' άφιρώνω.»

Έφτά μερόνυχτα έδερνε η φουρτούνα τα μπουγαζία του Ποταμού· κάθε χειμώνα πολλές φουρτούνες τα δέρνουνε μα σαν τη φουρτούνα που σ'ε λέω στα τόσα χρόνια μια φορά τυχαίνει. Οι μάλιοι των μπράτσων του μπουγαζιού κρουσταλιασμένοι, και μέσα ο Σουλινάς—η μικρούλα Έλληνική πολιτεία της Βλαχιάς—κάτασπρος από το χιόνι. Ο βορριάς έρχόντανε ρούσσικος και φυσούσε με τέτοια δύναμη που έλεγες πως γυρέβει να συνεπάρει και να γκρεμίσει τα σπίτια. Όρες, ώρες οι θαλασσιές βυρκαωμένες φουσκώνανε βουίζοντας και ξεσπάνανε στους μώλους με τέτοιαν όρμη, που το άντιμάμαλο από το μπράτσο της Τραμουντάνας εύρισκε δύναμη να πάει να χτυπήσει το μπράτσο της Όστριας. Με τέτοιοι καιρό άλλοίμονο στο βαπόρι που θα ζύγωνε το μπουγαζι· για καράβι δε λογαριάζεται γιατί από τέτοιους καιρούς δε γλυτώνει.

Κι' ώστόσο τέσσερα βαπόρια φέρνανε βόλτα το μπουγαζι από την πρώτη μέρα της φουρτούνας. Όυτε πιλοτίνα ούτε λαϊφμπότ ξεμύτιζε εζω να τους πάει πιλότο, και χωρίς πιλότο τα βαπόρια δεν μπορούνε να μπουνε στο Σουλινά, γιατί τέτοια κουρά

για δε βγαίνουνε ποτές σε καλό των καπετανίων, με μιάν άσκημη μανούβρα μπορεί να βρει σε μπάγκο και να βουλιάζει σύψυχο, χρειάζεται πιλότος που ξέρει τα κατατόπια, για καπετάνιος να το λείει καλά και το μάτι του κ' η ψυχή του.

Κ' έτσι τα τέσσερα βαπόρια φέρνανε βόλτα το μπουγαζι, χωρίς να ζυγώνουνε. Στις έφτά μέρες άπάνω η φουρτούνα δυνάμωσε κι' ο φάρος σινιάλαρισε ακόμα ένα βαπόρι στη ράδα. Είτανε μεσημέρι· ε βορριάς ρούσσικος έρχόντανε όλο και πιο φουρτουνασμένος, σα να μην έφτανε έπιασε και δυνατή χιονιά, ούτε το δάχτυλό σου δεν έβλεπε· η καμπάνα του μπουγαζιού βουλιζόντανε και οι σφυρίχτρες των βαποριών κόνανε σα δαιμονισμένες. Τα βαπόρια και τα πέντε ζυγώσανε· τουλάχιστο αν βουλιάζανε θα γλυτώνανε τα πληρώματά τους. Οι πιλότοι ξάγρυπνοι στο πιλοτάγιο άγναντέβανε με το γυαλί τις μανούβρες των βαποριών. Τι βαπόρια είτανε, που να ξέρεις; μηγάρις άφηνεν η χιονιά να συνεννοηθούνε με σινιάλα; πιο καλά μανουδράριζε το βαπόρι που είχε έρθει ύστερνό. Δυό φορές ζύγωσε να μπουγαζάρει με πολλή τέχνη.

— Για σου, καπετάνιο, λέγανε οι πιλότοι άναμεσα τους σαν το βλέπανε· τα τέσσερα βαπόρια τα πρώτα, τ' ακολουθούσανε, με ξαφνου ο καπετάνιος του βαποριού που ήρθε ύστερνό άνοιγε για το πέλαγο και όλα μαζί καπνίζοντας και σφυρίζοντας άλταρχέβανε.

— Για σου, καπετάνιο, λέγανε οι πιλότοι άναμεσα τους, γιατί βλέπανε πως η μανούβρα είτανε σωστή. Μωρέ ποιος να νάναι αυτός; έναλογιόντανε.

Τ' άπομειήμερο ο καιρός δυνάμωσε κ' έκανε προμνηήματα για προβετζάρισμα π' αλλοίμονό τους των βαποριών. Τρίτη φορά ξανάκανε για το μπουγαζι το βαπόρι που ήρθε ύστερνό· τ' άλλα βλέποντας τη μανούβρα του ακολουθούσανε· ο βορριάς πεισμαμένος φρένιζε· οι πιλότοι στο πιλοτάγιο άμλλητοι· το βαπόρι ζύγωσε γεράτα· έπιασε το φανάρι της τραμουντάνας· μια μανούβρα τεχνικά δεξιά και καθατζάρισε το μπουγαζι προχωρώντας όλοταχώς μέσα.

— Για σου, καπετάνιο, ύποιος κι' αν είσαι, χεροκροτήσανε οι πιλότοι· τα τέσσερα βαπόρια π' ακολουθούσανε τη μανούβρα μπουκάρανε και το βαπόρι που είχε έρθει ύστερνό έφταξε μπρός στο λιμεναρχείο· τόνομά του από τα κρούστια και τα χιόνια δε φαινότανε· ένας ναύτης χιονισμένος άνέβασε την πικνιέρα τυλιγμένη στην πρύμη· τράθηξε το σκονί, και φεινιασμένος ο βορριάς ξεδίπλωσε τη γαλανόλευκη με το Σταυρό...

— Για σου, καπετάνιο, ξαναχεροκροτήσανε οι πιλότοι· κ' εγώ που είμουν εκεί κ' έβλεπα θαρρεφα πως μου χάρισαν παραπάνω κι' απ' όλο τον κόσμο.

— Για σου, Ρωμοσύνη, είπα μέσα μου και άάκρυσα μ' άναφυλλητή χαράς.

Ο καπετάνιος του βαποριού, πούχε έρθει ύστερνό, είτανε πρωτοτάξιδος στον Ποτάμό· το βαπόρι το λέγανε «Ευάγγελινη».

Σύμψη.

ΝΙΚΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ Ο ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ ;

Έγώ 'μαι του παλιού καιρού παλιόν άπομεινάριον· Ιστορικά μη με ρωτῆς και τρέμω σαν το ψάριον· Το μάτι κλείνω έρωτικά σαν γεροντοπαιδάριον· Τρίφομαι καθώς βλέπαιε μ' άφθονο κουκουναρίον· Για δλ' αυτά μ' εδιάλεξαν ως βιβλιοθηκάριον.

ΣΑΝΤΣΟΣ

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Την περασμένη Τρίτη ο Κωστής Παλαμάς γιόρτασε τα γεννέθλιά του, μπαίνοντας στο πενήντα χρόνια.

— Γεννήθηκε στην Πάτρα, στις 13 του Γενάρη 1859, μέρα Πέμπτη και ώρα 2 τ' απογεύμερο, στο Βιο σπίτι που γεννήθηκε και η μεγάλη Ιταλίδα συγγραφέισα Μαθίλδη Σερράο.

— Τα πενήντα χρόνια του τα γιόρτασε σεμνά την Τρίτη βράδι ο ποιητής σπίτι του με τραπέζι φιλικό που καθύσανε η κυρία κ' ο κ. Παρρέν, η δε Ειρήνη Νικολαΐδη και ο κ. κ. Καραβίτσας, Ξενόπουλος και Ταγκόπουλος.

— Οι δυό τελευταίοι, σα βελιωνούμε, δε φαγωθήκανε. Το εναντίο, φάγανε και ήπιανε άδαρφικώτατα (ο Ξεν. μολόγησε πως είναι καλό δράμα ο «Αλυσίδες» κι ο Ταγκ. άναγνώρισε γι' άριστούργημα τη «Φωτεινή Σάντρη») κ' έτσι ξεσφαλίστηκε και η παχόσμητα ειρήνη.

— Το περασμένο Σάββατο στην «Έστια» ο κ. Γ. Τ. κλάει και δένεται για τὸ χροτι και τὸ τοπογραφικό μελάνι που πῆε άδικα των άδικων για να τυπωθύνε, λείει, τα τελευταία «Ρόδα και Μήλα» του Ψυχέρη, ενώ μπορούσε με τα ίδια ύλικά να τυπωθεί κανένα έργο της προκοπής.

— Από μεγάλη του μετριοφροσύνη ο κ. Γ. Τ. δεν όρίζει και το έργο που θα μπορούσε να τυπωθεί, καμιά λ. χ. επιθεώρηση αλά «Νέα Παναθήνια» η κανένα δράμα αλά «Θεοδώρα».

— Για το «Γάταυρο» του Ρήγγα Γκόλφη διαβάσαμε στο «Μέλλον» της περασμένης Κυριακής μια πολύ δυνατή κριτική, γραμμένη από το διευθυντή του κ. Κόκκινιο.

— Το «Σκρίπ» της περασμένης Κυριακής ξανατόπωσε αρκετές στροφές από το «Τραγούδι των τόπων» του Λέαντρου Παλαμά, με πολύ κολακευτικά και δίκαια λόγια για το νέο ποιητή.

— Η «Διάπλαση των Παιδων» ξανατυπώνοντας σ' ένα από τα τελευταία φύλλα της τη «Σουλιατοπούλα» του Βλαχογιάννη μπορούμε, θαρούμε, να πει πως την πήε από το «Νουμά» και μπορούσε να μη βραβείει Ιωάννη το συγγραφέα της, έρου ε χριστιανός υπογράφεται φροδύς πλατύς Γιάννης Βλαχογιάννης.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. κ. Γ. Δ. στην Πόλη, Ρ. Ριγ. στο Διόρυπου, Μ. Τζ στις Ίουίτες και Δ. Φωκ. ιδώ. Λάβαμε τις συντρομιές του 909 και ος εύχαριστούμε.—κ. Φ. Στ. στην Κέρκυρα. Λάβαμε τη συντρομιή του 1908 και 1909 και ος εύχαριστούμε.—κ. Στ. Αν. στη Λαμία. Σε πρόλαβε άλλος. Δεν περάζει· άλλοτε.—κ. Δ. Στρ. ιδώ. Το περίεργο είναι που προχτίς ίσια ίσια, δυό μέρες ύστερ' από το γράμμα σου, μ'ε έφερε ο κ. Άβιζος τα καινούρια σκυρικά δηγηματικά του που με γενικό τίτλο «Δεκάλογος» θα δημοσιευθύνε στο «Νουμά».—κ. Κ. Δελ. στην Άλεξάνδρεια. Λάβαμε τη συντρομιή του 909 κ' εύχαριστούμε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζιτικά γραμματικά και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στεργίνας άποδοτέας εις άρισμένην προθεσίαν ή διαρκείας.

Αι εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις το αυτό νόμισμα, εις δ' έγένετο η κατάθεση εις χρυσόν ή δι' έπιταγής άψεως (chèque) επί του έξωτερικού κατ' έπιλογήν του όμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον κ' οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται εν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τη αίτήσσει του καταθέτου εν τοις Έποκαταστήμασι της Τραπεζής.

Τόκοι των καταθέσεων.

Table with 2 columns: Deposit type and interest rate. 1) τῷ τοις ο) κατ' έτος δια καταθέσεις 6 μην. 2) " " " " " " " " 1 έτ. 2) 1) 2) " " " " " " " " 2 έτ. 3) " " " " " " " " 4 έτ. 4) " " " " " " " " 5 έτ.

Αι όμολογια των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικῶς ή άνώνυμοι.